

בארץ הינשופים

אף בארץ הינשופים האדירים
תרתי מסרקות הפנינה
בהן אלפתי נחשי שערותיך המכחילים
כי היינו אז מפפרים זה בזה
תחת עקת הגרזנים
כעצי השכחה מחשלי המלח.
באחת מצלעותי סרקתי עלוחם.
באחת מצלעותי לטשתי
באבני הכבילות של טבעות הנפש
אח הריק הבלתי בכוי
אנו ריקים.
אני ריק יותר.
אני מגלה ראש
מרקד בקרקסי הינשופים.

אמיתי

גל' 168 ; 1994

בדמותו של איש הרים,
באות המלים.
גם הן, כמו הוא הכפיר,
ישנות בתוך ענן. אולם
הענן לעולם לא יקבל את צורת ידך.

שם,
על רכסי הבררה של גזע-אנשי-נעדר-האני,
תחת אורו הקפוא של עץ הבאובב המפקר,
הן תקשרנה לרמח את המטפחת הזהבה.
הן תשלחנה אותך לאזור הערות הישנה.
אתה רואה את הירח עולה בהר,
מהסס לכוא בשבועה הכפירה.
אתה מטיל את הזהוב אל הענן.
הוא צונח על עינך.
הוא צונח על צדו השלישי. מצלצל:
הלב תמיד היה אזור מסכן.

גל' 173 ; 1994